

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava
Číslo : SK/0131/99/2019 Dňa : 13.12.2019

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Jozef Balla – JO-BA, miesto podnikania: Kpt. Jaroša 6, 040 22 Košice-Dargovských hrdinov, IČO: 10 826 424, kontrola začatá dňa 10.12.2018 a ukončená dňa 20.12.2018 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0461/08/18 zo dňa 11.03.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 350,- EUR, slovom: tristopäťdesiat eur, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie m e n í tak, že:

účastníkovi konania: Jozef Balla – JO-BA, miesto podnikania: Kpt. Jaroša 6, 040 22 Košice-Dargovských hrdinov, IČO: 10 826 424, kontrola začatá dňa 10.12.2018 a ukončená dňa 20.12.2018 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva podľa § 3 zákona, nakoľko účastník konania uprel spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu) právo na informácie, keď nevydal spotrebiteľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky na dielo – rekonštrukciu bytu, ktoré by obsahovalo predmet diela a jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia, napriek tomu, že predmetné dielo nebolo zhotovené na počkanie a zároveň účastník konania uprel spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu) právo na uplatnenie reklamácie na osadenie zárubní na toalete a kúpeľni, keď neprevzal reklamáciu spotrebiteľa, ktorú si tento uplatnil listom zo dňa 16.07.2018, zaslaným dňa 20.07.2018 na adresu miesta podnikania účastníka konania Jozef Balla, Kapitána Jaroša 6, 040 22 Košice

u k l a d á

účastníkovi konania podľa § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu vo výške 350,- EUR, slovom: tristopäťdesiat eur. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 04610818.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Jozef Balla – JO-BA - peňažnú pokutu vo výške 350,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bol dňa 10.12.2018 začatý výkon kontroly v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice. Kontrola bola ukončená dňa 20.12.2018 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice. Predmetná kontrola inšpektormi SOI bola zameraná na prešetrovanie podnetu spotrebiteľa č. 759/2018 a na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa. Kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz upierať právo spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov a porušil zákaz upierať právo spotrebiteľa na uplatnenie reklamácie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak

sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0461/08/18 zo dňa 11.03.2019, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na jeho zmenu spočívajúcu v úprave právnej kvalifikácie zisteného porušenia zákazu upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov. Odvolací orgán uvedené konanie účastníka konania subsumoval pod jemu prislúchajúce znenie skutkovej podstaty správneho deliktu, t. j. pod porušenie zákazu upierať spotrebiteľovi právo na informácie. Uvedená zmena nemá vplyv na zistený skutkový stav, ani na výšku uloženej sankcie. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo neupierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne právo spotrebiteľa na informácie a právo spotrebiteľa na uplatnenie reklamácie; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo kontrolou začatou dňa 10.12.2018 a ukončenou dňa 20.12.2018 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, pri prešetrovaní podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 759/2018 presne a spoľahlivo zistené, že účastník konania uprel spotrebiteľovi právo na informácie, keď nevydal spotrebiteľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky na dielo – rekonštrukciu bytu, ktoré by obsahovalo predmet diela a jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia, napriek tomu, že predmetné dielo nebolo zhotovené na počkanie. Účastník konania zároveň uprel spotrebiteľovi právo na uplatnenie reklamácie na osadenie zárubní na toalete a kúpeľni, keď neprevzal reklamáciu spotrebiteľa, ktorú si tento uplatnil listom zo dňa 16.07.2018, zaslaným dňa 20.07.2018 na adresu miesta podnikania účastníka konania Jozef Balla, Kapitána Jaroša 6, 040 22 Košice. Účastník konania teda nezabezpečil dodržiavanie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že žiada Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj o vyšetrenie prípadu rekonštrukcie bytu, keďže žiadne dielo nevykonali, a preto nemôže byť zodpovedný za vykonanú prácu. Účastník konania poukazuje na skutočnosť, že v tom čase bol práceneschopný, chodil na infúzie a injekcie do nemocnice, nevládal chodiť, je už na dôchodku a vôbec nerobil žiadnu rekonštrukciu kúpeľne. Účastník konania taktiež uviedol, že nech spotrebiteľ žiada pokutu od toho, kto naozaj robil predmetnú rekonštrukciu, keďže on také práce počas 47 rokov vôbec nerobil. Účastník konania zároveň namieta, že spotrebiteľovi pomohol len s materiálom. Účastník konania uvádza, že nie je od správneho orgánu pekné, že ukladá pokutu nevinnému človeku za niečo, čo neurobil. Účastník konania žiada správny orgán, aby postúpil predmetný prípad na prešetrenie polícii, nakoľko v opačnom prípade bude nútený podať trestné oznámenie za poškodenie jeho dobrého mena. Účastník konania opakovane argumentuje, že sa spotrebiteľ mal sťažovať skutočnému vinníkovi, s ktorým sa dohodol na vykonaní práce a zároveň aj na financiách. Účastník konania má za to, že v prípade, ak spotrebiteľ nebol spokojný s výsledkom práce, nemal skutočnému vinníkovi zaplatiť. Účastník konania opätovne poznamenáva, že nedostal od spotrebiteľa žiadne finančné prostriedky, pričom za 47 rokov svojej praxe nemal žiadnu sťažnosť. Záverom účastník konania prosí správny orgán, resp. políciu o prešetrenie danej situácie.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezabývajú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti

účastníka konania vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3“.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa“.

Podľa § 632 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) „ak nedôjde k zhotoveniu diela na počkanie, zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Potvrdenie musí obsahovať označenie predmetu diela a ďalej jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia“.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

K tvrdeniam účastníka konania, že žiadne dielo nevykonával, a preto nemôže byť zodpovedný za vykonanú prácu, že v tom čase bol práceneschopný, chodil na infúzie a injekcie do nemocnice, nevládal chodiť, je už na dôchodku a vôbec nerobil žiadnu rekonštrukciu kúpeľne, že nedostal od spotrebiteľa žiadne finančné prostriedky, a že nech spotrebiteľ žiada pokutu od toho, kto naozaj robil predmetnú rekonštrukciu, keďže on také práce počas 47 rokov vôbec nerobil, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za účelové, právne irelevantné, subjektívne a nepreukázané s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0461/08/18 zo dňa 11.03.2019. Odvolací orgán k uvedenému taktiež uvádza, že z podkladov pre rozhodnutie, t. j. z faktúry č. 04-2018 vystavenej dňa 19.05.2018 (č. 1. 4 a 9 spisu), z dodacieho listu č. 54000004433 vystaveného dňa 04.05.2018 spoločnosťou OBI Slovakia s.r.o. pobočky Košice II (č. 1. 6 – 8 a 14 spisu), z dokladu o kúpe zo dňa 28.04.2018 (č. 1. 12 – 13 spisu) a z dokladov o kúpe zo dňa 30.04.2018 a zo dňa 02.05.2018 (č. 1. 10 – 11 spisu) mal dostatočne za preukázané, že účastník konania bol zhotoviteľom predmetného diela spotrebiteľa (pisateľa podnetu). Z dokladov predložených spotrebiteľom spoľahlivo a jednoznačne vyplýva, že účastník konania vystavil faktúru č. 04-2018 zo dňa 19.05.2018 za poskytnutú službu (rekonštrukciu bytu) spotrebiteľovi v sume 810,- €, v ktorej boli uvedené konkrétne položky vykonaných stavebných prác (vybúranie starého bytového jadra s odpojením plynu, vody a elektriny, odvoz sutín, penetrácia a nivelizácia podláh, postavenie nového jadra, osadenie nových zárubní plechových, natiahnutie sieťky a lepidla na nové priečky a chodbu, montáž sadrokartónového stropu v chodbe, wc a kúpeľne). Účastník konania napriek tomu, že prijal objednávku spotrebiteľa na dodávku stavebných prác a rekonštrukciu bytu, neuzavrel so spotrebiteľom zmluvu o dielo a ani nevydal

spotrebiteľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, ktoré by obsahovalo predmet diela a jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia v zmysle ustanovenia § 632 OZ, napriek tomu, že predmetné dielo nebolo zhotovené na počkanie. Vydanie potvrdenia je povinnosťou účastníka konania ako zhotoviteľa. Výkladom ustanovenia § 632 OZ možno dospieť k názoru, že zhotoviteľ nemá povinnosť vydať potvrdenie v dvoch prípadoch, a to ak sa dielo zhotovuje na počkanie, alebo ak zmluva bola uzavretá písomne. Tým, že účastník konania nevydal spotrebiteľovi vyššie uvedené písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, uprel mu právo na informácie.

Spotrebiteľ (písateľ podnetu) si navyše uplatnil u účastníka konania reklamáciu diela z dôvodu šikmo osadených zárubní na toalete a kúpeľni prostredníctvom listu zo dňa 16.07.2018, zaslaného účastníkovi dňa 20.07.2018 na adresu miesta podnikania. Odvolací správny orgán zastáva názor, že vzhľadom na vyššie uvedené bolo pochopiteľné, ak si spotrebiteľ uplatnil reklamáciu vykonaných prác uvádzaných v danej faktúre práve u účastníka konania, ktorý predmetnú faktúru vystavil, a teda v danom vzťahu vystupoval v postavení predávajúceho. Z kópie reklamačného lístka je tiež zrejmé, že zásielka s uplatnením reklamácie sa vrátila spotrebiteľovi dňa 13.08.2018 z dôvodu, že nebola účastníkom konania prevzatá v odbernej lehote. Spotrebiteľ, ktorý je v zmluvnom vzťahu s predávajúcim, je oprávnený v zmysle OZ uplatňovať reklamáciu u predávajúceho, ktorý je nositeľom zodpovednosti za vady predávaných výrobkov. Uplatnenie reklamácie je jednostranný právny úkon, ktorého formálny postup sa riadi podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak podmienky uplatnenia zodpovednosti za vady výrobkov, ako aj nároky plynúce z uplatnenia tohto práva spotrebiteľa sú predmetom úpravy v OZ.

Odvolací orgán považuje za potrebné zdôrazniť, že k aktu samotného prijatia reklamácie sa viaže viacero zákonných povinností predávajúceho, ktoré vyplývajú zo zákona o ochrane spotrebiteľa. V zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie a následne je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Na týchto právach garantovaných v rámci reklamačného konania zákonom o ochrane spotrebiteľa bol však spotrebiteľ ukrátený tým, že mu účastník konania uprel právo na uplatnenie reklamácie, keď reklamáciu spotrebiteľa zaslanú dňa 20.07.2018 na adresu miesta podnikania účastníka konania neprevzal v odbernej lehote. Nakoľko si spotrebiteľ listom uplatnil reklamáciu predmetného diela, má odvolací orgán za to, že splnil všetky podmienky pre to, aby sa účastník konania zaoberal predmetnou reklamáciou. Odvolací správny orgán k námietkam účastníka konania zároveň uvádza, že účastník konania žiadnym spôsobom nepreukázal, že v čase vykonávania prác bol práceneschopný, ako aj to, že je poberateľom starobného dôchodku, pričom nepodložené subjektívne tvrdenia účastníka konania nemajú v danom prípade žiadnu právnu relevanciu. Odvolací orgán poznamenáva, že aj v prípade, ak by sa účastník konania osobne nezúčastňoval prác na predmetnom diele, ale toto dielo by bolo vykonané jeho zamestnancami, účastník konania ako zodpovedný subjekt – zhotoviteľ diela (predávajúci) nesie objektívnu zodpovednosť za vykonané dielo a s tým spojené povinnosti. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že ako už bolo uvedené vyššie, zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že účastník konania zodpovedá za porušenie zákona bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti účastníka konania vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti, nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán k uvedenému taktiež uvádza, že účastník konania nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadny nový dôkaz, ktorý by mal na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu relevantný vplyv. Naďalej poukazoval iba na subjektívne tvrdenia bez ich právne relevantnej verifikácie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny

orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Zároveň pokladá odvolací orgán za potrebné uviesť, že SOI ako orgán kontroly vnútorného trhu neposudzuje subjektívnu stránku reklamácie, t. j. či konkrétna reklamácia bola opodstatnená, avšak skúma, či bol alebo nebol dodržaný formálny postup pri vybavovaní reklamácie požadovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa. Na konštatovanie dozorného orgánu o porušení niektorej z povinností vzťahujúcich sa k reklamačnému konaniu predávajúcim nemá žiadny vplyv opodstatnenosť reklamácie, predávajúci je povinný každú reklamáciu vybaviť zákonom požadovaným spôsobom. Nevytvorením predpokladu možnosti riadneho uplatnenia reklamácie a jej následného vybavenia, bolo v danom prípade upreté jedno zo základných práv spotrebiteľa, a to právo na uplatnenie reklamácie.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Odvolací orgán taktiež zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre konštatovanie porušenia povinnosti stanovenej zákonom je skutkový stav zistený v čase kontroly, z ktorého aj podľa odvolacieho orgánu jednoznačne vyplýva, že účastník konania si predmetnú zákonnú povinnosť nesplnil. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie skutkového stavu zisteného a zaznamenaného na základe vykonanej kontroly, patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 10.12.2018 a zo dňa 20.12.2018.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán k uvedenému zároveň poznamenáva, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch.

Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, ani ju zrušiť, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenie právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti“.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že závažnosť protiprávneho konania účastníka konania nie je nepatrná, nakoľko účastník konania porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, t. j. právo spotrebiteľa na informácie. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán sa stotožňuje s tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, podľa ktorého sa pod riadnym poskytnutím služby rozumie činnosť predávajúceho v súlade so zmluvne dohodnutými podmienkami alebo v súlade so zákonnými podmienkami. Odvolací orgán taktiež prihliadol na skutočnosť, že účastník konania mal vzhľadom na charakter služby rešpektovať úpravu vyplývajúcu z ustanovenia § 632 OZ. Písomné vyhotovenie objednávky obsahuje všetky dôležité údaje potrebné pre spotrebiteľa, o ktoré sa spotrebiteľ môže oprieť v prípade sporov s predávajúcim pri vyhotovovaní diela, ale aj následne v štádiu uplatňovania si zodpovednosti voči predávajúcemu za kvalitu diela.

Odvolací správny orgán pri určení výšky pokuty prihliadol tiež na skutočnosť, že upieranie práva spotrebiteľa na uplatnenie reklamácie je závažným porušením zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedeným konaním účastníka konania došlo k zníženiu rozsahu práv spotrebiteľa, ktoré mu priznáva zákon o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového správneho orgánu, že bez ohľadu na to, či by sa reklamácií vyhovel alebo nie, daným konaním bolo znemožnené už samotné posúdenie reklamácie spotrebiteľa. Konaním účastníka konania, keď uprel spotrebiteľovi právo na uplatnenie reklamácie, boli poškodené ekonomické záujmy spotrebiteľa, ktorému je v takomto prípade sťažené, resp. znemožnené právo uplatniť si reklamáciu a v prípade jej kladného vybavenia aj ďalších nárokov z nej vyplývajúcich. Zároveň bolo prihliadnuté aj na to, že účastník konania je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa, od začiatku vykonávania podnikateľskej činnosti.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti účastníka konania s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj porušenie zákazu upierať spotrebiteľovi právo na informácie a právo na uplatnenie reklamácie, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie a právo na uplatnenie reklamácie, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania. Následkom porušenia stanoveného zákazu došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany znížením rozsahu práv priznaných mu zákonom, a to nečinnosťou účastníka konania. Následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajú jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj jeho práva na uplatnenie reklamácie, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania.

Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0189/99/2019

Dňa : 31.01.2020

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – J & Q s.r.o., sídlo: Moldavská cesta 32, 040 11 Košice, IČO: 46 765 182, kontrola vykonaná dňa 11.01.2019 v prevádzkarni PINKO, PATRIZIA PEPE FIRENZE – dámsky textil, doplnky, OC Optima, Moldavská cesta 32, Košice, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0009/08/19 zo dňa 28.03.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 700,- EUR, slovom: sedemsto eur, pre porušenie § 13 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietla a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0009/08/19 zo dňa 28.03.2019 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – J & Q s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 700,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 11.01.2019 v prevádzkarni účastníka konania PINKO, PATRIZIA PEPE FIRENZE – dámsky textil, doplnky, OC Optima, Moldavská cesta 32, Košice zistené, že tento porušil povinnosť predávajúceho zabezpečiť, ak sa informácie podľa § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa poskytujú písomne, aby tieto boli pri výrobkoch uvedené aj v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, nakoľko v ponuke predaja sa nachádzalo celkom 11 druhov textilných výrobkov v celkovej hodnote 2 489,40 €, u ktorých nebol zabezpečený preklad písomných informácií podľa § 12 ods. 2 cit. zákona z cudzojazyčných mutácií do kodifikovanej podoby štátneho jazyka.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo uvádzať písomne poskytované informácie podľa § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; čo účastník konania porušil.

Dňa 11.01.2019 v prevádzkarni PINKO, PATRIZIA PEPE FIRENZE – dámsky textil, doplnky, OC Optima, Moldavská cesta 32, Košice vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie povinnosti podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzalo 11 druhov textilných výrobkov, v celkovej hodnote 2 489,40 €, u ktorých boli zistené nedostatky v plnení informačných povinností, a to uvádzanie písomne poskytovanej informácie o materiálovom zložení podľa osobitného predpisu (Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1007/2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Ú. V. EÚ L 272, 18.10.2011) v platnom znení) (ďalej len „Nariadenie č. 1007/2011“) len v cudzojazyčnej forme a nie v kodifikovanej

podobe štátneho jazyka. S uvedeným nedostatkom sa v čase kontroly v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali tieto druhy výrobkov:

1. 1 ks dámsky pulóver CRISTINAEFFE á 119,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „65 % polyester, 20 % lyocell, 15 % wool“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
2. 1 ks dámsky pulóver PATRIZIA PEPE á 137,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „54 % viscose, 24 % lana, 22 % poliammide“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
3. 1 ks dámske tričko PATRIZIA PEPE á 59,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „100 % cotone“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
4. 1 ks dámska sukňa PATRIZIA PEPE á 179,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „76 % acetato, 24 % seta“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
5. 1 ks dámsky kabát PINKO á 347,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „69 % lana, 15 % poliammide, 6 % cotone, 5 % viscose, 4 % acrilica, 1 % polyester“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
6. 1 ks dámske šaty PATRIZIA PEPE á 167,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „53 % polyester, 43 % lana vergine, 4 % elasthan“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
7. 1 ks dámska blúzka HIGH á 263,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „92 % silk, 8 % elasthan“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
8. 1 ks dámske nohavice HIGH á 305,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „96 % virgin wool, 4 % elasthan“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
9. 1 ks dámske nohavice HIGH á 281,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „96 % virgin wool, 4 % elasthan“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
10. 1 ks dámsky kabát PATRIZIA PEPE á 365,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „57 % viscose, 21 % lana, 10 % polyester, 9 % acrylic, 2 % poliammide, 1 % altre fibre“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
11. 1 ks dámske nohavice HIGH á 263,40 €/ks s údajmi o materiálovom zložení: „98 % virgin wool, 2 % elasthan“, nedostatok: materiálové zloženie na všitej etikete nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že výrok rozhodnutia, ktorým bola uložená sankcia (obdobne ako to explicitne uvádza napr. ustanovenie § 77 zákona o priestupkoch), musí okrem iného obsahovať taktiež vecné, časové a miestne určenie konania, z ktorého správny delikt vyplýva. Takáto špecifikácia má byť podľa vyjadrenia účastníka konania dostatočne určitá tak, aby postihované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním, t. j. konanie musí byť podrobne vymedzené v skutkovej vete výroku rozhodnutia. Účastník konania má za to, že skutková veta výroku rozhodnutia je zmätočná a v rozpore s odôvodnením rozhodnutia, keďže v rozhodnutí je uvedené, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa „... predávajúci je povinný uvádzať písomne poskytované informácie podľa § 12 ods. 2 zákona v kodifikovanej podobe štátneho jazyka ...“. Účastník konania uvádza, že konštatovanie vo výroku rozhodnutia o tom, že predávajúci nezabezpečil informácie podľa § 12 ods. 2 zákona v kodifikovanej podobe štátneho jazyka je nesprávne, nepreskúmateľné a je v rozpore so skutkovou situáciou vo veci. Účastník konania má taktiež za to, že správny orgán nevydal svoje rozhodnutie a najmä odôvodnenie v súlade so zákonom, keď uvádza skratky ako „MZ“, ktorým účastník konania

nerozumie a nevie sa k nim kvalifikovane vyjadriť. Na základe vyššie uvedeného účastník konania navrhuje, aby odvolací správny orgán rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, č. P/0009/08/19 zo dňa 28.03.2019 zrušil, a aby konanie o uložení sankcie účastníkovi konania zastavil. Alternatívne účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, č. P/0009/08/19 zo dňa 28.03.2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, *„ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meracích jednotkách“*.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávania a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť“*.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že výrok rozhodnutia, ktorým bola uložená sankcia (obdobne ako to explicitne uvádza napr. ustanovenie § 77 zákona o priestupkoch), musí okrem iného obsahovať taktiež vecné, časové a miestne určenie konania, z ktorého správny delikt vyplýva, pričom takáto špecifikácia má byť dostatočne určitá tak, aby postihované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním,

t. j. konanie musí byť podrobne vymedzené v skutkovej vete výroku rozhodnutia. Účastník konania má za to, že skutková veta výroku rozhodnutia je zmätočná a v rozpore s odôvodnením rozhodnutia. Odvolací orgán sa s vyššie uvedenými tvrdeniami účastníka konania absolútne nestotožňuje, pričom zároveň vylučuje tvrdenie, že výroková časť napadnutého rozhodnutia je zmätočná, v rozpore s odôvodnením rozhodnutia a nepreskúmateľná pre zameniteľnosť skutku s iným skutkom. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že výrok rozhodnutia musí obsahovať náležitosti podľa Správneho poriadku a nie podľa zákona o priestupkoch, na ktorý sa odvoláva účastník konania. Odvolací správny orgán zastáva názor, že z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, aká povinnosť bola účastníkom konania porušená a na základe akého zákonného ustanovenia je účastníkovi konania uložená povinnosť, spolu s lehotou na plnenie, čo sú jediné náležitosti výroku rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Účastník konania od začiatku správneho konania nemal pochybnosť, o akom skutku je vedené správne konanie. Rovnako odvolací orgán uvádza, že čas kontroly bol vo výroku rozhodnutia jednoznačne určený dátumom 11.01.2019 v kontrolovanej prevádzkarni PINKO, PATRIZIA PEPE FIRENZE – dámsky textil, doplnky, OC Optima, Moldavská cesta 32, Košice, pričom z inšpekčného záznamu vyplýva aj uvedenie presného času kontroly, ktorá bola vykonaná o 09:05 hod.. K samotnému vymedzeniu času spáchania iného správneho deliktu odvolací orgán uvádza, že uvedený atribút výroku rozhodnutia je splnený, ak je vo výroku uvedený dátum vykonanej kontroly, v čase ktorej bolo zistené porušenie zákona, s čím sa stotožňujú aj samotné súdy, keď napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) v rozsudku sp. zn. 6Sžo/34/2013 zo dňa 22.02.2013 potvrdil dostatočnosť výrokovej časti preskúmaného rozhodnutia žalovaného, ktorý čas spáchania iného správneho deliktu vymedzil v rozhodnutí dňom vykonania kontroly. Podľa názoru príslušného krajského súdu výroková časť napadnutého rozhodnutia, v spojitosti s ostatnými náležitosťami, bola formulovaná presne, úplne a dostatočne určito, spôsobom, ktorý vylučuje zameniteľnosť skutku s iným, pričom NS SR uvedený právny záver svojím rozsudkom potvrdil. Dostatočnosť výrokovej časti rozhodnutia v otázke vymedzenia času spáchania deliktu dňom vykonania kontroly bola potvrdená NS SR aj v rozsudku sp. zn. 6Sžo/33/2014, v ktorom súd uviedol: „Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný vo výroku jasne opísal porušenia právnych povinností, kladených žalobcovi za vinu, ktoré boli zistené kontrolou dozorujúceho orgánu v presne určených dňoch a v presne určených prevádzkarniach žalobcu. Takto špecifikovaný výrok dostatočne identifikuje porušenia právnych povinností žalobcu tak, aby nemohli byť zameniteľné s iným a v budúcnosti nenastali okolnosti z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania, ako aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Napokon samotný žalobca v administratívnom konaní vzhľadom k charakteru jeho obrany nemal pochybnosti o nedostatku alebo nesprávnej špecifikácii skutkov (času, priestoru, spotrebiteľských zmlúv a pod.), ktorými sa mal dopustiť porušenia právnych povinností, kladených mu dozorujúcim orgánom za vinu. V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že pokiaľ aj orgány inšpekcie v administratívnom konaní o zisťovaní a sankcionovaní správneho deliktu postupujú analógia legis podľa trestnoprávnej úpravy, to neznamená, že trestnoprávnu úpravu aplikujú doslovne, pretože pre ich postup a rozhodovanie je základným hmotnoprávnym predpisom zákon o ochrane spotrebiteľa a procesný správny poriadok“. Odvolací orgán ďalej uvádza, že kontrola SOI spočíva v porovnaní kontrolou zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným. Na základe podkladov bola v čase kontroly v kontrolovanej prevádzkarni účastníka konania riadne vykonávaná prevádzková činnosť, čo považuje odvolací orgán za podstatné pre zistenie a zdokumentovanie skutkového stavu.

Odvolací orgán taktiež uvádza, že zamestnanec účastníka konania bol s obsahom inšpekčného záznamu, ako aj s opatrením podľa § 6 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu oboznámený. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania ako predávajúci bol povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako bol povinný aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Odvolací orgán má za to, že účastník konania ako predávajúci a zároveň ako zamestnávateľ objektívne zodpovedá za porušenie povinnosti svojich zamestnancov. Následne bolo účastníkovi konania dňa 07.03.2019 doručené Oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 01.03.2019. Súčasťou oznámenia je aj jasne formulované poučenie o práve účastníka konania vyjadriť sa k dôvodom konania, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania. V oznámení o začatí správneho konania je jasne formulované, z dôvodu akého

protiprávneho konania sa začalo predmetné správne konanie. Účastník konania nevyužil svoje právo, a preto správny orgán nemá dôvod pochybovať o zistených skutočnostiach.

Odvolací orgán má tiež za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatkov, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správnemu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

K námietkam účastníka konania, že správny orgán nevydal svoje rozhodnutie a najmä odôvodnenie v súlade so zákonom, keď uvádza skratky ako „MZ“, ktorým účastník konania nerozumie a nevie sa k nim kvalifikovane vyjadriť, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne a právne irelevantné. Z celého odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ako aj z jeho výrokovej časti a napokon aj z účelu a zmyslu danej skratky vyplýva, čo mal správny orgán pod touto skratkou na mysli, pričom túto skratku správny orgán prvého stupňa použil len v tabuľke, ktorá je súčasťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (č. 1. 2 – 3 spisu). Navyše z predmetnej tabuľky podľa odvolacieho orgánu vyplýva, že správny orgán prvého stupňa aj výslovne uviedol, čo znamená skratka „MZ“, keď na str. 2 rozhodnutia uvádza: „... Materiálové zloženie (ďalej len MZ): ...“. Odvolací správny orgán zastáva názor, že uvedenou argumentáciou sa účastník konania nemôže liberovať zo zodpovednosti za zistené protiprávne konanie.

Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že účastník konania ako predávajúci zodpovedá za porušenie zákona bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania

je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 11.01.2019.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán k uvedenému taktiež uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán zároveň postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie ani ju zrušiť, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenie právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „*pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti*“.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že účastník konania opomenul uvádzať písomne poskytnuté informácie podľa § 10a až 12 zákona o ochrane spotrebiteľa v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, keď tento nezabezpečil preklad vyššie uvedených informácií na výrobkoch týkajúcich sa označenia zloženia textilných výrobkov do kodifikovanej podoby štátneho jazyka, keďže v ponuke predaja sa nachádzalo vyššie uvedených 11 druhov výrobkov v celkovej hodnote 2 489,40 €, u ktorých nebol žiadnym spôsobom zabezpečený preklad písomných informácií o materiálovom zložení podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa z cudzojazyčných mutácií do kodifikovanej podoby štátneho jazyka. Predmetné nedostatky považuje odvolací orgán za závažné, nakoľko spotrebiteľ v dôsledku nich nedisponuje zrozumiteľnou informáciou predovšetkým vo vzťahu k údajom o materiálovom zložení výrobkov, a teda o spôsobe použitia a údržby týchto výrobkov, čo môže mať za následok kvalitatívne zníženie alebo úplné poškodenie predmetných výrobkov alebo iných vecí použitých pri manipulácii s nimi. Ak účastník konania ako predávajúci neuvedie písomne poskytované informácie v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, spotrebiteľ nemá k dispozícii riadne poskytnuté informácie nutné jednak k riadnemu užívaniu výrobku, ako aj informácie o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z nesprávneho použitia výrobku. Informácia o materiálovom zložení je tiež dôležitá hlavne v štádiu rozhodovacieho procesu spotrebiteľa pri kúpe ponúkaného výrobku, pretože údaj o materiálovom zložení vypovedá o vlastnostiach predávaných výrobkov, na ktoré spotrebiteľ často prihliada. Predmetným opomenutím boli tiež spotrebiteľovi upreté práva na informácie a zároveň bol spotrebiteľ i potencionálne ohrozený na zdraví. Taktiež bolo zohľadnené aj celkové množstvo a hodnota výrobkov, u ktorých nebol žiadnym spôsobom zabezpečený preklad písomných informácií o materiálovom zložení podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa z cudzojazyčných mutácií do kodifikovanej podoby štátneho jazyka.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00090819.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0227/99/2019

Dňa : 05.02.2020

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – LIVING Slovakia, s.r.o., sídlo: 919 61 Ružindol 76, IČO: 46 859 501, kontrola vykonaná dňa 03.12.2018 v prevádzkarni Bufet v budove Strednej odbornej školy energetickej, Sibírska 1, Trnava, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0698/02/2018 zo dňa 09.05.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 600,- EUR, slovom: šesťsto eur, pre porušenie § 6 ods. 3, § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia m e n í tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vypúšťa

a

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 6 ods. 3, § 15 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa účastníkovi konania – LIVING Slovakia, s.r.o., sídlo: 919 61 Ružindol 76, IČO: 46 859 501, kontrola vykonaná dňa 03.12.2018 v prevádzkarni Bufet v budove Strednej odbornej školy energetickej, Sibírska 1, Trnava, v zmysle § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, ukladá peňažná pokuta vo výške 500,- EUR, slovom: päťsto eur. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 06980218.

Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – LIVING Slovakia, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 600,- €, pre porušenie ustanovenia § 6 ods. 3, § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 03.12.2018 vykonaná kontrola v prevádzkarni účastníka konania Bufet v budove Strednej odbornej školy energetickej, Sibírska 1, Trnava. Predmetnou kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil povinnosť stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr v posledný deň spotreby; porušil povinnosť oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; porušil povinnosť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť obchodné meno a sídlo predávajúceho; porušil povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; porušil povinnosť riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a za tým účelom zabezpečiť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0698/02/2018 zo dňa 09.05.2019, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia. Odvolací orgán po dôkladnom oboznámení sa so skutkovým stavom veci dospel k názoru, že v prípade porušenia § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa nepovažuje sankcionovanie účastníka konania za vhodné, a to vzhľadom na charakter prevádzky účastníka konania. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, a tým aj k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu, a to tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

V zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku odvolací orgán zároveň opravuje chybu, ktorá vznikla pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Uvedené pochybenie spočíva v tom, že prvostupňový správny orgán na str. 3 štvrtý odsek odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uvádza: „... Taktiež bolo zistené, že 5 druhov výrobkov [Zmrzlina viac druhov (vanilka s malinami, shrek, cookies, biela vášeň s marakujou, slaný karamel, čierne ríbezle, čokoláda, mango sorbet), Panini so šunkou, Panini s prosusciutto, Toast so šunkou a syrom (2ks/porcia), Šalát Choco Arden] nebolo označených údajom o miere, resp. o hmotnosti, čím účastník konania porušil § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ako predávajúcemu ukladá povinnosť zabezpečiť, aby predávané výrobky boli zreteľne označené údajmi o množstve výrobku“. Odvolací orgán vyššie uvedenú časť odseku z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vypúšťa, keďže predmetná časť sa netýka prejednávaného prípadu. Uvedená oprava nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia.

Povinnosťou účastníka konania bolo stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr v posledný deň spotreby; na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť obchodné meno a sídlo predávajúceho; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv, a za tým účelom zabezpečiť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi; čo účastník konania porušil.

Dňa 03.12.2018 v prevádzkarni účastníka konania Bufet v budove Strednej odbornej školy energetickej, Sibírska 1, Trnava vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené, že v prevádzkarni sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzal 1 druh výrobku – 3 *balenia Hamburger kurací balený klasik zn. BARONI 4 ks v balení 200 g á 0,50 €/ks, dátum spotreby do 02.12.2018*, v celkovej hodnote 1,50 € po uplynutí doby spotreby, čím účastník konania porušil § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ako predávajúcemu ukladá povinnosť stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr v posledný deň spotreby.

Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že kontrolovaná prevádzkareň nebola v čase kontroly na vhodnom a trvale viditeľnom mieste označená obchodným menom a sídlom účastníka konania ako predávajúceho.

Zároveň bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že ku kontrolnému nákupu, ktorý bol účtovaný v celkovej hodnote 1,- €, a ktorý pozostával z: *1 ks čokoládová tyčinka Twix 50 g á 0,45 €/ks a 1 ks minerálna voda Mitická tichá 0,5 l á 0,55 €/ks*, nebol zo strany predávajúceho vydaný doklad o kúpe výrobku v žiadnej forme.

Inšpektormi SOI bolo zistené aj porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi sa nenachádzal reklamačný poriadok, teda spotrebiteľia neboli riadne informovaní o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že pokiaľ ide o porušenie ustanovenia § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, mal len 1 druh výrobku (3 balenia hamburger kurací balený klasik zn. BARONI s dátumom spotreby do 02.12.2018) v celkovej hodnote 1,50 € po uplynutí doby spotreby. Účastník konania poukazuje na skutočnosť, že správny orgán si nesprávne vyložil predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v zákone je jasne definované, že výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť na trh po uplynutí doby spotreby. V prípade účastníka konania ide o prevádzkareň, kde je obsluha cez pult, a teda spotrebiteľ nemá možnosť si vyššie uvedený tovar zakúpiť sám ako je tomu v štandardnej predajni samoobsluhy, tzn. účastník konania neuviedol predmetný výrobok na trh. Účastník konania poznamenáva, že tovar bol uskladnený v chladiacom boxe, kde má prístup len personál bufetu. Tento tovar zároveň účastník konania nespracovával na priamu konzumáciu, ani na jeho ďalší predaj, jednalo sa výlučne o uskladnenie. Účastník konania tiež uvádza, že správny orgán v napadnutom rozhodnutí cituje zákon o priestupkoch, pričom však v rozhodnutí absentuje paragrafové znenie, ktoré by definovalo skutkovú podstatu priestupku. Ohľadom porušenia ustanovenia § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že mu v tomto prípade chýba informácia, aký prípadný alternatívny spor by bolo možné aspoň teoreticky riešiť v školskom bufete, a to vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o predaj cukrovínok a nápojov, kde je potreba riešenia alternatívneho sporu nulová. Účastník konania k uvedenému taktiež uvádza, že alternatívnym riešením sporu je postup subjektu alternatívneho riešenia sporov podľa zákona č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 391/2015 Z. z.“), ktorého cieľom je dosiahnutie zmierlivého vyriešenia sporu medzi stranami sporu, tzn. nie je to prostriedok na ukladanie sankcií. K porušeniu ustanovenia § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania poznamenáva, že na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne absentovalo len sídlo spoločnosti, čiže všetko ostatné bolo uvedené v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania má za to, že nie je sťažená identifikácia prevádzkara vyššie uvedenej prevádzkarne. Účastník konania tiež uvádza, že uvedená skutočnosť sa nenachádza v inšpekčnom zázname zo dňa 03.12.2018, čo považuje za porušenie jeho práv, pričom podľa jeho názoru aj naďalej absentuje paragrafové znenie, ktoré by definovalo skutkovú podstatu priestupku v zmysle zákona o priestupkoch, ktorý správny orgán opakovane uvádza v napadnutom rozhodnutí. Pokiaľ ide o porušenie ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že tvrdenie správneho orgánu, že nebol vydaný doklad o kúpe výrobku v žiadnej forme, sa nezakladá na pravde. Predmetný kontrolný nákup bol zaúčtovaný cez elektronickú registračnú pokladnicu (ďalej len „ERP“), avšak po zaúčtovaní nebol doklad o kúpe bezprostredne odovzdaný do rúk inšpektorom SOI. Účastník konania uviedol, že pri blokovaní nákupu jednej minerálky zákazníkovi, ktorý stál pri inšpektoroch SOI, bol doklad o kúpe podávaný inšpektorom SOI a súčasne aj tomuto zákazníkovi, pričom však inšpektori SOI uviedli, že už je neskoro. K tejto záležitosti účastník konania uvádza, že prestávka v školskom bufete trvá 5 minút, a teda je to jediný možný čas na predaj výrobkov zákaznikom. Uvedeným konaním sa mohlo stať, že doklad o kúpe nedostali inšpektori SOI okamžite spolu s výdavkom hotovosti. Účastník konania má za to, že neprišlo k žiadnemu nelegálnemu predaju a ani k žiadnej spôsobenej škode. K porušeniu § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že reklamačný poriadok máva riadne na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. Nakoľko sa však bufet nachádza v budove strednej školy, tak sa stáva, že študenti (zrejme z recesie) uvedený reklamačný poriadok zoberú a účastník konania ho musí vždy dopĺňať. Bohužiaľ v čase kontroly v ranných hodinách ho v prevádzkarni nemal, keďže prichádza do práce v čase 05:30 hod. a pred otváracou dobou má veľa pracovných povinností na zabezpečenie riadneho chodu bufetu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiada účastník konania o zrušenie uloženej pokuty, nakoľko je sankcia preňho likvidačná. Účastník konania taktiež žiada o udelenie sankcie dohovorom. Účastník konania uvádza, že zistené nedostatky bezodkladne odstráni. Účastník konania verí, že správny orgán postupuje v každom prípade individuálne, pričom reálne hodnotí možnosti prevádzky, spôsobenú škodu a závažnosť protiprávneho konania. Záverom účastník konania uvádza, že z jeho strany nebola spôsobená žiadna majetková a ani iná škoda.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a

subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinností účastníka konania vyplývajúcich z § 6 ods. 3, § 15 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa „výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť na trh po uplynutí doby spotreby. Predávajúci je povinný takéto výrobky najneskôr v posledný deň doby spotreby stiahnuť z trhu“.

Podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa „na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne musí byť uvedené obchodné meno a sídlo predávajúceho alebo miesto podnikania fyzickej osoby“.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené

- a) obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby,
- b) adresa prevádzkarne,
- c) dátum predaja,
- d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby,
- e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil“.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupným spotrebiteľovi“.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinností v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

K námietkam účastníka konania, že správny orgán si nesprávne vyložil ustanovenie § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže účastník konania neuviedol predmetný výrobok na trh, nakoľko ide o prevádzkareň, kde je obsluha cez pult, teda spotrebiteľ nemá možnosť si vyššie uvedený tovar zakúpiť sám ako je tomu v štandardnej predajni samoobsluhy, pričom tovar bol uskladnený v chladiacom boxe, kde má prístup len personál bufetu a nebol spracovávaný na priamu konzumáciu, ani na jeho ďalší predaj, že prestávka v školskom bufete trvá 5 minút, a teda je to jediný možný čas na predaj výrobkov zákazníkom, pričom sa mohlo stať, že doklad o kúpe nedostali inšpektori SOI okamžite spolu

s výdavkom hotovosti, že reklamačný poriadok máva riadne na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi, ale stáva sa, že študenti uvedený reklamačný poriadok zoberú a účastník konania ho musí vždy dopĺňať, pričom v čase kontroly v ranných hodinách ho v prevádzkarni nemal, keďže prichádza do práce v čase 05:30 hod. a pred otváracou dobou má veľa pracovných povinností na zabezpečenie riadneho chodu bufetu, odvolací správny orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne a právne bezpredmetné. Odvolací orgán má za to, že si správne vyložil § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko vykonanou kontrolou bolo zistené, že výrobky po dobe spotreby sa nachádzali v prevádzkarni účastníka konania v ponuke pre spotrebiteľa. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinností nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za tieto porušenia. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav vecí, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

K tvrdeniam účastníka konania, že na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne absentovalo len sídlo spoločnosti, čiže všetko ostatné bolo uvedené v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tiež uvádza, že táto skutočnosť sa nenachádza v inšpekčnom zázname zo dňa 03.12.2018, čo považuje za porušenie jeho práv, že tvrdenie správneho orgánu, že nebol vydaný doklad o kúpe výrobku v žiadnej forme, sa nezakladá na pravde, a že správny orgán v napadnutom rozhodnutí cituje zákon o priestupkoch, pričom však v rozhodnutí absentuje paragrafové znenie, ktoré by definovalo skutkovú podstatu priestupku, odvolací orgán uvádza, že na jeho tvrdenia nie je možné prihliadať, nakoľko účastník konania objektívne zodpovedá za stav zistený v čase výkonu kontroly, keďže zo str. 4 inšpekčného záznamu (č. 1. 6 spisu) z kontroly vykonanej dňa 03.12.2018 vyplýva, že „*Kontrolovaná prevádzkareň nebola označená v súlade so zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Chýba obchodné meno a sídlo predávajúceho. ...*“. Zo str. 2 inšpekčného záznamu (č. 1. 4 spisu) z kontroly vykonanej dňa 03.12.2018 taktiež vyplýva, že „*Obsluhu a účtovanie KN vykonala konateľka spoločnosti M. S., ktorá KN účtovala cez elektronickú registračnú pokladnicu (ďalej len ERP), avšak po zaplatení nám nevydala doklad o kúpe v žiadnej forme. KN sme uhradili bankovkou v nominálnej hodnote 10 €, z ktorých konateľka vydala mince v nominálnej hodnote 9 €. V čase kontroly sa v prevádzkarni nachádzala funkčná ERP. ... Doklad o kúpe z ERP č. FD 45, ktorý sme si následne po preukázaní sa služobnými preukazmi od konateľky spoločnosti vyžiadali, neobsahoval požadované náležitosti. ... Vydaný doklad o kúpe ERP č. FD 45, tvorí prílohu tohto inšpekčného záznamu. ...*“. Uvedené zistenia neboli vyvrátené, ani napadnuté konateľkou účastníka konania – p. M. S., s ktorou bol predmetný inšpekčný záznam spísaný. Odvolací orgán považuje vzhľadom na uvedené fakty za nepravdepodobné, že inšpektori, ktorí vykonávajú kontroly periodicky, by informáciu o tom, že prevádzkareň je označená obchodným menom prehliadli. Taktiež konateľka účastníka konania nenamietala pri výkone kontroly skutočnosť, že kontrolovaná prevádzkareň nebola označená obchodným menom, ako ani nenamietala skutočnosť, že po vykonaní kontrolného nákupu a jeho zaplatení nevydala inšpektorom SOI, ktorí vystupovali v pozícii spotrebiteľov, doklad o kúpe, a to v žiadnej forme. Zároveň bol kontrolovanej osobe v rámci inšpekčného záznamu spísaného dňa 03.12.2018 po oboznámení sa s jeho obsahom poskytnutý aj priestor na vyjadrenie sa k zistenému skutkovému stavu vo forme vysvetlivky k inšpekčnému záznamu. V predmetnej vysvetlivke

kontrolovaná osoba uviedla: „*nedostatky odstránime*“. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa splnil podmienku spoľahlivého oboznámenia sa so stavom veci. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinností v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Ako už bolo spomenuté vyššie, uvedené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti. Pokiaľ ide o námietku účastníka konania, že správny orgán v napadnutom rozhodnutí cituje zákon o priestupkoch, pričom však v rozhodnutí absentuje paragrafové znenie, ktoré by definovalo skutkovú podstatu priestupku, odvolací orgán uvádza, že účastník konania je sankcionovaný za porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa a nie za porušenie zákona o priestupkoch. Odvolací orgán k uvedenému taktiež poznamenáva, že z prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejmé, aké povinnosti boli účastníkom konania porušené a na základe akých zákonných ustanovení je účastníkovi konania uložená povinnosť, spolu s lehotou na plnenie, čo sú jediné náležitosti výroku rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Odvolací orgán zastáva názor, že účastník konania od začiatku správneho konania nemal pochybnosť, o akých skutkoch je vedené správne konanie.

K námietke účastníka konania, že z jeho strany neprišlo k žiadnemu nelegálnemu predaju a ani k žiadnej spôsobenej majetkovej, či inej škode, odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty týchto správnych deliktov stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinností zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Čo sa týka argumentu účastníka konania, že zistené nedostatky bezodkladne odstráni, odvolací orgán uvádza, že táto skutočnosť na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko v súlade s § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu je „*kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie. Prijatie príslušných opatrení je povinnosťou účastníka konania vyplývajúcou mu priamo zo zákona, a teda taktiež nie je skutočnosťou, ktorá by ho zbavovala zodpovednosti za zistené porušenie zákona*“. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie.

K námietkam účastníka konania, ktoré sa týkajú porušenia ustanovenia § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že v prípade porušenia predmetného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa nepovažuje sankcionovanie účastníka konania za vhodné, a to vzhľadom na charakter prevádzky účastníka konania. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, a tým aj k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zároveň v rozsahu uvedenej zmeny zmenil aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v tomto rozhodnutí. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací správny orgán predmetnými námietkami účastníka konania nezaoberal.

Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi,

musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správneho orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenia § 6 ods. 3, § 15 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenia zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

K žiadosti účastníka konania o uloženie sankcie formou dohovoru, odvolací správny orgán uvádza, že pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 03.12.2018.

Účastník konania v odvolaní žiada o zrušenie uloženej pokuty, keďže je preňho likvidačná. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán k uvedenému zároveň poznamenáva, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol zrušiť uloženú sankciu, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona

viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúca rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobných povinností, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom, pričom ju nie je možné v žiadnom prípade považovať za likvidačnú. Navyše, účastník konania nepredložil žiadny dokument, ktorý by svedčil o jeho zlej finančnej situácii, a teda ani nedal prvostupňovému správnenému orgánu možnosť zobrať dané okolnosti do úvahy. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností“*.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané.

Odvolací orgán však pristúpil k zníženiu výšky uloženej pokuty z dôvodu, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto účastník konania nemôže byť sankcionovaný za predmetné konanie. Správny orgán považuje výšku uloženej sankcie po znížení za adekvátnu protiprávnemu konaniu, nakoľko v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa správny orgán je povinný uložiť predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 eur. V zmysle judikatúry rozhodovacej praxe súdov týkajúcej sa rozhodovania v správnych deliktach (napr. NS 5Sžo/204/2010, NS 5Sžp/21/2011) orgán dozoru pri určovaní výšky sankcie prihliadol jednak na okolnosti viažuce sa na subjekt, samotný skutok a jeho následok, jednak na všetky štyri povinné hľadiská definované v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že nestiahnutím výrobkov z trhu, najneskôr v posledný deň doby spotreby boli porušené práva spotrebiteľa chránené zákonom. Keďže účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, nezanedbateľná je skutočnosť, že predajom výrobku po uplynutí doby spotreby, by mohlo dôjsť k reálnej ujme na zdraví spotrebiteľa, nakoľko sa jednalo o výrobok určený na konzumáciu. Údaje o dobe použiteľnosti, prípadne dobe spotreby, sú pre spotrebiteľa dôležitou informáciou, nakoľko predstavujú základnú informáciu, že tovar je vo výrobcom garantovanej kvalite. Taktiež bolo prihliadnuté na skutočnosť, že predajom výrobkov po uplynutí ich určenej doby spotreby účastník konania porušil zákonom stanovený zákaz, podľa ktorého nikto nesmie uviesť na trh a na trhu ponechávať výrobky po určenej dobe spotreby. Výrobcom určené doby spotreby sú ustanovené na základe poznania priebehu procesu zmien vlastností výrobku, pre ktorý

sú ustanovené. Označenie doby spotreby je teda označením doby použiteľnosti tých výrobkov, ktorých vlastnosti podliehajú zmenám v čase. Výrobca počas ním označenej doby spotreby zaručuje také vlastnosti výrobku, ktoré nebránia jeho riadnemu používaniu. Po uplynutí doby spotreby výrobok tieto vlastnosti stráca. Bol zohľadnený počet týchto výrobkov, a teda eventuálny počet spotrebiteľov, ktorí mohli byť predajcom výrobkov po uplynutí určenej doby spotreby poškodení, ako aj povaha a celková hodnota výrobkov.

Správny orgán pri ukladaní pokuty prihliadol aj na skutočnosť, že neoznačením prevádzkarne obchodným menom a sídlom predávajúceho, boli porušené základné práva spotrebiteľa chránené zákonom, a to právo na riadne, úplné a pravdivé informácie o obchodnom mene a sídle predávajúceho. Neoznačenie prevádzkarne zákonom stanovenými údajmi je spôsobilé sťažiť spotrebiteľovi kontakt s predávajúcim, a to predovšetkým v prípade uplatňovania si svojich zákonných práv zo zodpovednosti za vady.

Pri určovaní výšky pokuty bral správny orgán do úvahy aj skutočnosť, že nevydaním dokladu o kúpe bol spotrebiteľ poškodený tým, že doklad o kúpe výrobku je relevantným dokladom, ktorý má význam pri uplatňovaní práv zo zodpovednosti za vady predanej veci a zároveň je dôkazom existencie kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a kupujúcim - spotrebiteľom. Doklad o kúpe výrobku patrí medzi dôkazy, ktoré vypovedajú o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu. Je to základný dokument, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatnení reklamácie za vady tovaru od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz, že konkrétny reklamovaný tovar bol zakúpený práve v prevádzkarni, v ktorej si spotrebiteľ uplatňuje reklamáciu.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zároveň prihliadol na porušenie povinnosti účastníka konania zabezpečiť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. Nezabezpečením danej povinnosti došlo k zníženiu rozsahu práv spotrebiteľa pri uplatňovaní reklamácie, priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko sa nemohol s nimi oboznámiť. Sprístupnenie reklamačného poriadku správny orgán považuje za jeden z dôležitých prostriedkov zabezpečujúcich riadne informovanie spotrebiteľa o jeho právach a povinnostiach v súvislosti s uplatnením zodpovednosti za vady výrobkov alebo poskytovaných služieb. Neumiestnenie reklamačného poriadku na viditeľnom mieste prístupnom spotrebiteľovi považuje správny orgán za zásah do týchto práv spotrebiteľa (zníženie ich rozsahu).

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonných povinností predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z kogentných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán zároveň prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0155/99/2019

Dňa : 10.02.2020

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Pavol Riecky LUX, miesto podnikania: Medňanská 524, 019 01 Ilava, IČO: 34 530 339, kontrola vykonaná dňa 29.09.2018 na trhovom mieste: stánok s pánskym textilom, Michalský jarmok, Pribinova ul. Hlohovec, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0612/02/2018, zo dňa 05.03.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 600,00 EUR, slovom: šesťsto eur, pre porušenie § 15 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamieta a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0612/02/2018, zo dňa 05.03.2019 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Pavol Riecky LUX – peňažnú pokutu vo výške 600,- €, pre porušenie ustanovení § 15 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 29.09.2018 na trhovom mieste: stánok s pánskym textilom, Michalský jarmok, Pribinova ul. Hlohovec, zistené porušenie povinnosti na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť obchodné meno a miesto podnikania fyzickej osoby, meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne; porušenie povinnosti vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku a porušenie povinnosti riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a umiestniť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť obchodné meno a miesto podnikania fyzickej osoby, meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a umiestniť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi; čo účastník konania porušil.

Dňa 29.09.2018 na trhovom mieste: stánok s pánskym textilom, Michalský jarmok, Pribinova ul. Hlohovec, vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie podľa § 15 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že trhovú miesto v čase kontroly nebolo na vhodnom a trvale viditeľnom mieste predpísanými údajmi, nakoľko trhovú miesto nebolo označené obchodným menom a miestom podnikania fyzickej osoby a menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť trhového miesta.

Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď za účelom preverenia zásad statočnosti pri predaji bol vykonaný kontrolný nákup (1

ks pánska polokošľa REDWAY á 15 €), na ktorý nebol spotrebiteľovi – inšpektorovi SOI – vydaný doklad o kúpe v žiadnej forme. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ako predávajúcemu ukladá povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, adresa prevádzkarne, dátum predaja, názov a množstvo výrobku alebo druh služby, cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

Inšpektormi SOI bolo taktiež zistené porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď v čase kontroly bolo zistené, že na trhovom mieste sa v čase kontroly nenachádzali informácie o podmienkach a spôsobe reklamácie, vrátane údajov, kde možno reklamáciu uplatniť a na viditeľnom a spotrebiteľovi dostupnom mieste sa v čase kontroly nenachádzal reklamačný poriadok.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania namietá zistený skutkový stav. Uvádza, že dňa 29.09.2019 bol na poslednom jarmoku a s predajom skončil, pričom počas svojej činnosti sa viackrát stretol s pracovníkmi SOI, daňového úradu či colnej správy, nikdy však nemal najmenší problém. Poukazuje na to, že v prvom vyjadrení popísal celú situáciu z jeho pohľadu čo najpresnejšie, ako si pamätal. Uvádza, že inšpektori vstúpili do stánku a žiadali predaj v nepripravenom stánku s upozornením, že ešte nepredáva. Účastník konania uvádza, že mu bolo vytknuté len neskoré vydanie paragónu a o ostatných nedostatkoch nebol informovaný. O nich sa dozvedel až pri podpise záznamu. Trvá na tom, že inšpektori s obľubou vstupujú do stánkov, v ktorých sa ešte nepredáva. Uložená pokuta vo výške 600 € je pre účastník konania likvidačná vzhľadom na výšku dôchodku a zdravotný stav.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

Odvolací orgán v prvom rade poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti danej veci, za ktorých k ich porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Čo sa týka tvrdenia účastníka konania o tom, že inšpektori SOI „vstúpili do stánku a žiadali predaj v nepripravenom stánku k predaju s upozornením, že ešte nepredáva,“ odvolací orgán uvádza, že s tvrdeniami účastníka konania sa vysporiadal prvostupňový správny orgán, pričom i v prípade, že by inšpektori SOI požadovali predaj v nepripravenom stánku, mal účastník konania právo a zároveň aj povinnosť odmietnuť predaj výrobkov, resp. v prípade ich predaja mal postupovať v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a paragón mal vydať bezprostredne po vykonaní kontrolného nákupu. Podľa Inšpekčného záznamu zo dňa 29.09.2018 tak však neučinil, nakoľko účastník konania v ňom uviedol, že: „Tovar som ešte úplne vyložený, páni boli prví zákazníci. Požadovaný tovar som vybral z auta, dal pánovi požadované tričko a ostatné z balíka som niesol do auta. Peniaze som prijal a dal výdavok. Páni prišli za mnou do auta a preukázali sa. Parabloky som mal na viditeľnom mieste s dátumami a razítkom. Bol som ochorný vydať ihneď parablok, ktorý už páni neprijali. Uznávam, že som nedodrжал postup, že som mal dať parablok a výdavok spolu“, pričom inšpektori SOI následne ešte zareagovali na vyjadrenie účastníka konania vo forme dodatku k inšpekčnému záznamu: „Inšpektori sa služobnými preukazmi preukázali podnikateľovi na trhovom mieste, nie pri aute. Paragón chcel podnikateľ inšpektorom vydať až po preukázaní sa služobnými preukazmi.“ Na základe vyššie uvedených skutočností hodnotí tvrdenie účastníka konania ako subjektívne.

Čo sa týka tvrdenia účastníka konania o tom, že o ostatných nedostatkoch nebol informovaný, odvolací orgán uvádza, že ostatné nedostatky účastníka konania boli popísané v Inšpekčnom zázname

zo dňa 29.09.2018, ktorého jedno vyhotovenie obdržal aj účastník konania. Z uvedeného dôvodu hodnotí predmetné tvrdenie účastníka konania ako nerelevantné.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že považuje uloženú pokutu za neprimerane vysokú a likvidačnú. K tomu odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, blízko minimálnej sadzby, pričom v percentuálnom vyjadrení pokuta nedosahuje ani len 1 % z celkovej sumy určenej na uloženie postihu. Správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol prehodnotiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu, nakoľko už výška uloženej pokuty prvostupňovým správnym orgánom mierne vybočuje z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu, a to smerom nadol. Odvolací orgán sa tiež snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku, nakoľko táto je uložená v spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby, pričom ju nie je možné v žiadnom prípade považovať za likvidačnú. Navyiac, účastník konania nepredložil žiadny dokument, ktorý by svedčil o jeho zlej finančnej situácii, a teda ani nedal prvostupňovému správne mu orgánu možnosť zobrať dané okolnosti do úvahy.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 15 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Odvolací orgán v súvislosti s porušením § 15 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadol na skutočnosť, že nesplnením informačných podľa zmieneného zákona boli porušené práva spotrebiteľa na informácie o obchodnom mene a mieste podnikania fyzickej osoby a mene a priezvisku osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne, a ktoré patria medzi základné informácie z hľadiska zabezpečenia riadneho predaja výrobkov. Neoznačenie prevádzkarne zákonom stanovenými údajmi je spôsobilé sťažiť spotrebiteľovi kontakt s predávajúcim, a to predovšetkým v prípade uplatňovania si svojich zákonných práv zo zodpovednosti za vady, a to najmä v prípade predaja na trhovom mieste, nakoľko sa nejedná o stálu prevádzku podnikateľského subjektu.

Odvolací orgán prihliadol ku skutočnosti, že doklad o kúpe je podstatnou náležitosťou pri uplatňovaní zodpovednosti za vady výrobkov a služieb. Absencia dokladu o kúpe spotrebiteľovi znemožňuje aj

dôslednú kontrolu obsahu a hodnoty svojho nákupu. Doklad o kúpe osvedčuje existenciu vzniku kúpnej zmluvy pri predaji medzi predávajúcim a spotrebiteľom. Doklad o kúpe nesporne patrí medzi dôkazy s vysokou výpovednou hodnotou o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu. Povinnosť predávajúceho spočíva vo vydaní dokladu o kúpe výrobku alebo poskytnutí služby v zmysle tohto zákonného ustanovenia bezprostredne nadväzuje na zabezpečenie ochrany spotrebiteľa pri následnom uplatnení jeho práva zo zodpovednosti za vady výrobku alebo služby. Uvedené zákonné ustanovenie zároveň ukladá predávajúcemu povinnosť v doklade o kúpe alebo o poskytnutí služby uviesť taxatívne určené údaje, ktoré vypovedajú o obsahu záväzkového vzťahu a zároveň zabezpečujú spotrebiteľovi dôkaznú istotu nielen pre prípad uplatnenia práv zo zodpovednosti za vady výrobku alebo služby, ale aj pre prípad následného súdneho sporu.

Odvolací orgán prihliadol pri posudzovaní výšky uloženej pokuty ďalej aj na možný následok neuvedenia reklamačného poriadku na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi, ktorý je nutné považovať za relevantný nástroj z hľadiska informácií pre spotrebiteľa ohľadne spôsobu a procesu uplatňovania zodpovednosti za vady výrobku, nakoľko by mal obsahovať informácie podľa § 18 zákona o ochrane spotrebiteľa a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Absenciou reklamačného poriadku na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi bol spotrebiteľ ukrátený na svojom práve na informácie a zároveň bol tento nedostatok spôsobilý privodiť mu majetkovú ujmu v kontexte prípadného uplatňovania si práva zo zodpovednosti za vady kúpeného výrobku. Minimálne náležitosti reklamačného poriadku upravuje § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom ich úlohou je uľahčiť spotrebiteľovi reklamačný proces a objasniť mu jeho práva v súvislosti s uplatňovaním si zodpovednosti za vady predanej veci.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-06120218.